

Σύλλογος Φίλων των Παιδιών με Χρόνιες Ρευματοπάθειες

«Η ΦΙΛΙΚΗ ΜΑΣ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ»

Τεύχος 9^ο, Ιανουάριος-Φεβρουάριος 2022

Επικοινωνία: laprheum@gmail.com

**Λίμνη Πλαστήρα Φωτογραφία Γιώργου Πιρπίλη
2022 ελπίδες για ανέφελες μέρες!**

Αγαπητά μας μέλη και φίλοι,
Χρόνια πολλά!
Καλή Χρωδιά, χωρίς ώμικρων!

*Αν φέρουμε τον παράδεισο μέσα μας,
ακόμα και σε ένα μικρό δωματάκι
απομονωμένοι, θα είμαστε πλήρεις
Αλέκος Φασιανός*

Καλωσορίζοντας τους πρώτους μήνες του 2022 ευχόμαστε το 2023 να ανταλλάξουμε τις πρωτοχρονιάτικες ευχές μας με μια γιορταστική συνάντηση, γεμάτη κέφι και χορό, όπως παλιά...με την κοπή της Βασιλόπιτας του Συλλόγου!

Το 1^ο τεύχος του 2022 που το αφιερώνουμε στην αισιοδοξία για τα μελλούμενα, στολίζεται στο εξώφυλλο από μία ακόμη φωτογραφία του μέλους μας Γιώργου Πιρπίλη και παράλληλα σας υπενθυμίζει ότι περιμένουμε πάντα τις δικές σας συμμετοχές στη διαμόρφωση του επόμενου τεύχους του περιοδικού μας, της «ΦΙΛΙΚΗΣ ΜΑΣ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΣ».

Με χαρά στη συνέχεια σας μεταφέρουμε τον απόηχο από το 1^ο Διαδικτυακό Συνέδριο (webinar) που πραγματοποιήθηκε τον Δεκέμβριο του 2021 με θέμα τις παιδικές ρευματοπάθειες, που σήμερα αποκαλούνται Νεανικά Ρευματικά Νοσήματα.

Το μέλος του ΔΣ Αθηνά Κανσουζίδου-Κανακούδη στις επόμενες σελίδες, μας ταξιδεύει νοερά και μας ξεναγεί στη διάσημη Βιβλιοθήκη στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου. Και μετά τον απογευματινό μας καφέ, ας ενημερωθούμε για μία θεατρική παράσταση αφιερωμένη στη γυναίκα, όπως την βίωσε η Στάσα Βακαλούδη.

Ο χειμώνας και τα περιοριστικά μέτρα μας κρατούν μακριά από «δια ζώσης» συναντήσεις και εκδρομές...αλλά δεν πτοούμαστε! Απολαύστε στο οπισθόφυλλο μία φωτογραφική αποτύπωση του Γ. Πιρπίλη από την παγωμένη Καστοριά και ...ονειρευτείτε τις επόμενες εκδρομές που θα μας προτείνετε να συνδιοργανώσουμε ως Σύλλογος, ως μία πραγματική ΦΙΛΙΚΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ!

Σας ευχόμαστε καλή ανάγνωση!

Το ΔΣ του Συλλόγου
Τζένη Πρατσίδου-Γκέρτση
Φλωρεντία Κανακούδη- Τσακαλίδου
Αναστασία Βακαλούδη
Αντωνία Γούδα
Αθηνά Κανσουζίδου-Κανακούδη
Στέλλα Καρανάνου
Αγνή Κορφίτου
Αναστασία Βογιατζή
Βάγια Ρουμελιώτη

1^ο Διαδικτυακό Συνέδριο για τα Νεανικά Ρευματικά Νοσήματα

11 και 12 Δεκεμβρίου 2021

Στις 11 Δεκεμβρίου κάθε χρόνο γιορτάζεται με πρόταση της UNICEF η Παγκόσμια Μέρα για τα δικαιώματα του παιδιού. Ανάμεσα στα δικαιώματα είναι και η παροχή της βέλτιστης υποστήριξης της σωματικής και ψυχικής υγείας του παιδιού, στόχο που έχει ως πρωτεύοντα στο καταστατικό του ο Σύλλογός μας.

Με την ευκαιρία λοιπόν αυτή, συνεργαστήκαμε στενά ως Σύλλογος με την Ομοσπονδία ΡΕΥΜΑΖΗΝ -της οποίας είμαστε μέλος- και στηρίξαμε επιστημονικά, τη διοργάνωση και πραγματοποίηση μίας διαδικτυακής διημερίδας για τα Νεανικά Ρευματικά Νοσήματα, που εντάσσονται σήμερα στα σπάνια νοσήματα. Στόχος της δράσης ήταν η επικαιροποιημένη ενημέρωση ασθενών και γονέων για την συμβίωση με τα χρόνια αυτά νοσήματα.

Παρουσιάστηκαν μέσω Facebook και YOUTUBE τα συχνότερα Νεανικά Ρευματικά Νοσήματα από παιδίατρους του Παιδιατρικού Ανοσολογικού και Ρευματολογικού Κέντρου Αναφοράς (ΠΑΡΚΑ), που στεγάζεται στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο της πόλης μας και στηρίζει διαχρονικά ο Σύλλογός μας, αλλά και της Παιδιατρικής Κλινικής του Αττικού Νοσοκομείου. Παρουσιάστηκε ακόμη η φυσικοθεραπευτική προσέγγιση των ρευματοπαθών παιδιών από την εξειδικευμένη Φυσικοθεραπεύτρια και μέλος του Συλλόγου μας Μαρία Σταυρακίδου, η σημασία των εμβολιασμών από παιδίατρο λοιμωξιολόγο τον Ηλία Ιωσηφίδη, όπως και μία βιωματική αφήγηση της διαδρομής του ρευματικού νοσήματός της από νεαρή φοιτήτρια που παρακολουθούσαμε στο ΠΑΡΚΑ ως ανήλικη. Στα πλαίσια της πολυδιάστατης ενημέρωσης, η φίλη του Συλλόγου μας Κλινική Ψυχολόγος Κάλια Φόρογλου, εξήγησε κατανοητά την ψυχολογική επιβάρυνση παιδιών και γονέων και τις σύγχρονες τεχνικές αντιμετώπισής της. Τέλος, για πρώτη φορά παρουσιάστηκε η σημασία των Κλινικών Μελετών στα σπάνια νοσήματα, ώστε να γνωρίσουν γονείς και ασθενείς τη συμβολή τους στις σύγχρονες θεραπείες.

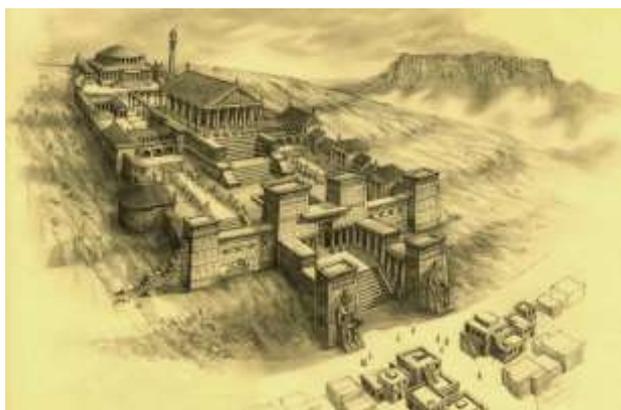
Στο τέλος κάθε μέρας ακολουθούσε διαδραστική συζήτηση ομιλητών και κοινού με βάση τις ερωτήσεις που είχαν προκύψει. Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με την παρουσίαση των συμπερασμάτων από την Πρόεδρο της Επιστημονικής Επιτροπής και πρόεδρο του Συλλόγου μας.

Σύμφωνα με τις διαδικτυακές αποτιμήσεις, 900 περίπου ενδιαφερόμενοι παρακολούθησαν τη διημερίδα και ανάρτησαν 63 σχόλια. Οι μαγνητοσκοπημένες παρουσιάσεις των ομιλητών εξακολουθούν να είναι διαθέσιμες από το YOUTUBE της ΡΕΥΜΑΖΗΝ για όσους από σας επιθυμείτε να τις παρακολουθήσετε αναδρομικά ή να τις κοινοποιήσετε σε άλλους ενδιαφερόμενους.

Επιμέλεια: Τζένη Πρατσίδου-Γκέρτση

Η Βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας

Με την ίδρυση των Ελληνιστικών κρατών από τους διαδόχους του Μ. Αλεξάνδρου εδραιώθηκε η πολιτική κυριαρχία των Ελλήνων στη Μικρά Ασία, στη Μέση Ανατολή και μέχρι τις δυτικές παρυφές των Ινδιών, καθώς και στην Αίγυπτο. Η κυριαρχία αυτή, μεταξύ άλλων, εκδηλώθηκε με το σχεδιασμό και την εφαρμογή μιας πολιτιστικής πολιτικής, η οποία προώθησε τον εξελληνισμό της Ανατολής με τη διάδοση των γραμμάτων και την ανάπτυξη της επιστημονικής έρευνας. Αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας ήταν η ίδρυση στην Αλεξάνδρεια (την πρωτεύουσα του κράτους), του Μουσείου από τον Βασιλέα Πτολεμαίο Α΄ τον Σωτήρα (322-285 π.Χ.) και της Βιβλιοθήκης από τον Πτολεμαίο Β΄ το Φιλάδελφο (285-246 π.Χ.).

Η Βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας έγινε το εκδοτικό κέντρο του τότε γνωστού κόσμου. Η Βιβλιοθήκη διακρινόταν σε δύο επί μέρους βιβλιοθήκες. Η πρώτη ονομαζόταν «η εντός» ή «του Βρουχείου» ή «Βασιλική» ή «του Μουσείου». Πρόσβαση και μελέτη σ' αυτήν είχαν μόνο τα μέλη του Μουσείου και οι ανώτατοι κρατικοί αξιωματούχοι των Πτολεμαίων. Η δεύτερη που ονομαζόταν «η εκτός» ή «Ρακώτις», ή

«η του Σεραπείου», βρισκόταν στον τομέα της πόλεως στον οποίο κατοικούσαν κυρίως Αιγύπτιοι.

Η πρώτη αναφορά που έχουμε για τη βιβλιοθήκη βρίσκεται σε μια επιστολή του Αριστέα (περ.180-145 π.Χ.), ενός Ιουδαίου λόγιου. Η μαζική παραγωγή χειρογράφων, ωστόσο, επετεύχθη από τον εξόριστο Δημήτριο Φαληρέα, πρώην τύραννο των Αθηνών, κατ' εντολήν του Πτολεμαίου Σωτήρα. Σύμφωνα με τον Αριστέα ο Δημήτριος ώθησε τον Πτολεμαίο να συγκεντρώσει μια συλλογή βιβλίων για τη βασιλεία και τη διακυβέρνηση έτσι όπως τη διατύπωσε ο Πλάτων και επιπλέον να μαζέψει βιβλία από όλους τους λαούς του κόσμου.

Ο Δημήτριος επίσης θεωρείται εμπνευστής του Μουσείου, ενός Ιδρύματος αφιερωμένου στις Μούσες, προστάτιδες των τεχνών και των επιστημών, δηλαδή με σημερινούς όρους ενός Πανεπιστημίου. **Ήταν ένα ινστιτούτο έρευνας που περιείχε εργαστήρια, επιστημονικές συσκευές, ζωολογικό κήπο (ονομαζόταν Παράδεισος), αστεροσκοπείο, αναγνωστήρια και βιβλιοθήκη. Η περίφημη λοιπόν βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας, η μεγαλύτερη και πληρέστερη του κόσμου, αυτή που περιείχε όλη την καταγεγραμμένη σοφία της ανθρωπότητας, ξεκίνησε ως τμήμα του Μουσείου.**

Οι αρχαιολόγοι δεν έχουν αποκαλύψει ακόμα τα κτίσματα του Μουσείου, αν και η σκαπάνη έφερε στο φως τμήμα της θυγατρικής βιβλιοθήκης, κοντά στο ναό του Σέραπι. Σύμφωνα με περιγραφές περιβαλλόταν από αυλές και στο κέντρο του βρισκόταν η μεγάλη αίθουσα και ένα κυκλικό δώμα με παρατηρητήριο στην οροφή του.

Οι πάπυροι ταξινομούνταν πάνω σε σχάρες ειδικά κατασκευασμένες για αυτό το σκοπό και οι καλύτεροι από αυτούς ήταν τυλιγμένοι με λινό ή δερμάτινο κάλυμμα. Η περιγραφή είναι μια μεταγενέστερη και μάλιστα αναγκαστική ανακάλυψη. Η Αλεξάνδρεια σταμάτησε τις εξαγωγές παπύρου, προκειμένου να σταματήσει την άνοδο της ανταγωνιστικής Βιβλιοθήκης της Περγάμου, την οποία ίδρυσαν οι Σελευκίδες. Στη ρωμαϊκή εποχή τα χειρόγραφα απέκτησαν πλέον την μορφή κωδίκων (βιβλίων) και άρχισαν να αποθηκεύονται σε ξύλινα κιβώτια που αποκαλούνταν ερμάρια. Ο συνολικός αριθμός των βιβλίων και στις δύο βιβλιοθήκες έφθανε τις 700.000. Η βιβλιοθήκη «η του Μουσείου» διέθετε 400.000

«συμμιγείς ή συμμείκτους βίβλους» και 90.000 «αμιγείς ή απλάς βίβλους» η αντίστοιχη «του Σεραπειού», 42.800 «βίβλους». «Βίβλοι απλάι» ήταν τα βιβλία όπου επραγματεύετο ένα θέμα, και αποτελούσαν αυτοτελή συγγράμματα. Αντίθετα, «βίβλοι συμμιγείς», ήταν κύλινδροι με περισσότερα βιβλία, που πραγματεύονταν είτε το ίδιο θέμα, είτε διαφορετικά θέματα.

Κατά την εποχή του Δημητρίου οι ελληνικές βιβλιοθήκες ήταν στην πραγματικότητα ιδιωτικές συλλογές χειρογράφων, όπως εκείνη του Αριστοτέλη. Όσον αφορά στην Αίγυπτο, είναι γνωστό ότι στους ναούς υπήρχαν βιβλιοθήκες με θρησκευτικά και κρατικά έγγραφα, όπως σε ορισμένα μουσεία, στην ελληνική επικράτεια. Ήταν η μεγάλη φιλοδοξία του Πτολεμαίου να συσσωρεύσει όλη τη γνώση, που οδήγησε αυτές τις μικρές συλλογές στη δημιουργία μιας αληθινής βιβλιοθήκης. Οι μέθοδοι που χρησιμοποίησαν οι διάδοχοι του Πτολεμαίου προκειμένου να πετύχουν το σκοπό τους ήταν σίγουρα μοναδικές. Ο Πτολεμαίος Γ΄ συνέταξε μια επιστολή "προς όλους τους ηγεμόνες του κόσμου", ζητώντας να δανειστεί τα βιβλία τους. Όταν οι Αθηναίοι του έστειλαν τα κείμενα του Ευριπίδη, του Αισχύλου και του Σοφοκλή, εκείνος τα αντέγραψε και επέστρεψε πίσω τα αντίγραφα, κρατώντας τα πρωτότυπα για τη βιβλιοθήκη. Επίσης, όλα τα πλοία που ελλιμενίζονταν στο λιμάνι της Αλεξάνδρειας, ήταν υποχρεωμένα να υποστούν έρευνα όχι για λαθρεμπόριο, αλλά για παπύρους που αντιγράφονταν και παραδίδονταν πίσω στους κατόχους τους, αν το επιθυμούσαν.

Για πέντε ολόκληρους αιώνες, οι κορυφαίοι επιστήμονες και λόγιοι του κόσμου διέπρεψαν μέσα στις αίθουσες της, μελετώντας, ερευνώντας, γράφοντας και αντιγράφοντας, πάντα στα ελληνικά που ήταν η γλώσσα της παγκόσμιας τότε επικοινωνίας. Όπως είναι φυσικό η συσσώρευση της γνώσης στην Βιβλιοθήκη είχε ως αποτέλεσμα και την άνθηση των επιστημών. Οι αλεξανδρινοί μαθηματικοί εργάστηκαν ιδιαίτερα πάνω στη γεωμετρία, αλλά γνωρίζουμε πως έγιναν και συγκεκριμένες έρευνες πάνω στη θεωρία των αριθμών. Άλλωστε οι αριθμοί, από την εποχή του Πυθαγόρα και εντεύθεν, ήταν ένα θέμα που συνάρπαζε.

Σημαντική πρόοδο επίσης σημείωσε η αστρονομία. Οι κινήσεις των άστρων και του ήλιου ήταν ουσιαστικές για τον καθορισμό και τη χαρτογράφηση των ορίων περιοχών. Για την Αίγυπτο μια τέτοια γνώση ήταν ουσιαστική, καθώς η ετήσια πλημμύρα του Νείλου έσβηνε τα φυσικά ορόσημα ανάμεσα σε διαφορετικές ιδιοκτησίες. Επίσης, για την Αλεξάνδρεια ήταν ζωτικής σημασίας η χρήση των ουράνιων κινήσεων για τη ναυσιπλοΐα, αφού ήταν κέντρο εξαγωγής παπύρου και σιτηρών για όλες τις χώρες της Μεσογείου και η συντόμευση των ταξιδιών ήταν απαραίτητη.

Η υδραυλική με τη σειρά της είναι μια επιστήμη που γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια και γνώρισε μεγαλειώδη ανάπτυξη. Οι Αλεξανδρινοί ανέπτυξαν, επίσης, την επιστήμη της ανατομίας, καθώς είχαν το πλεονέκτημα της μελέτης πολλών ειδών από το ζωολογικό πάρκο που βρισκόταν κοντά στη Βιβλιοθήκη, αλλά και παρατήρησης των μεθόδων ταρίχευσης, σύμφωνα με τα ταφικά έθιμα της Αιγύπτου.

Όπως προαναφέρθηκε, ο σκοπός της Βιβλιοθήκης ήταν να συλλέξει όλη τη γνώση του γνωστού τότε κόσμου. Έτσι, ένα σημαντικό τμήμα της που χρειάζεται να αναφερθεί είναι ο αιγυπτιακός τομέας. Ο ιδρυτής της Δυναστείας των Πτολεμαίων συνειδητοποίησε πως μια προσεκτική μελέτη της Αιγύπτου και των κατοίκων της ήταν αναγκαία, προκειμένου να στεριώσει τη μοναρχία του σε μια σταθερή βάση. Ενθάρρυνε, λοιπόν, τους Αιγύπτιους ιερείς να συγκεντρώσουν τα αρχεία της παρελθούσας παράδοσης και κληρονομιάς και να τα διαθέτουν στους Έλληνες επιστήμονες και ανθρώπους των γραμμάτων, τους οποίους προσκαλούσε στο βασίλειό του, έτσι ώστε να κατορθώσει να συνθέσει μια πλήρη αιγυπτιακή ιστορία στα Ελληνικά (Αιγυπτιακά), δυστυχώς, όμως, σώθηκε μόνον αποσπασματικά.

Εκτός από το μεγάλο όγκο των ελληνικών έργων και ένα πλήρη κώδικα των αιγυπτιακών αρχείων, υπάρχουν μαρτυρίες πως στη Βιβλιοθήκη ενσωματώθηκαν έργα από άλλα έθνη,

όπως μελέτες για τις ανατολικές και τις αρχαίες θρησκείες Επίσης, υπήρχαν βουδιστικά κείμενα. Σημαντικό έργο ήταν η προσπάθεια μετάφρασης της Παλαιάς Διαθήκης από τα Εβραϊκά στα Ελληνικά, γνωστή ως Μετάφραση των Εβδομήκοντα, η οποία επιβίωσε ως το πολυτιμότερο έργο στην ιστορία των μεταφράσεων και είναι αναπόσπαστο κομμάτι όλων των βιβλικών μελετών.

Αυτό το λαμπρό επίτευγμα του πολιτισμού, η βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας, δεν έμελλε να επιβιώσει. Είναι γεγονός ότι από την εποχή της ρωμαϊκής κατάκτησης άρχισε η κατάπτωση και η καταστροφή της. Η πρώτη μεγάλη καταστροφή έρχεται με την πολιορκία του Ιουλίου Καίσαρα στο Βρουχέιον από τον Αχίλα. Θέλοντας να εμποδίσει τον αντίπαλό του από την ελεύθερη είσοδο στο λιμάνι, ο Ιούλιος Καίσαρας έκαψε το ρωμαϊκό στόλο, αποτελούμενο από 72 πλοία, μαζί με εκείνα που κατασκευάζονταν στα ναυπηγεία. Η φωτιά μεταδόθηκε στην ξηρά στο λιμάνι και τότε κήκε η βιβλιοθήκη του Βρουχέιου. Κατά μία θεωρία στην καταστροφή της βιβλιοθήκης συνέβαλαν και οι Άραβες που κατέκτησαν την Αίγυπτο το 642 μ.Χ. **Ο Ιωάννης Φιλόπονος, περίφημος βιβλιόφιλος, εξαιτίας της εύνοιας που απολάμβανε από τον κατακτητή Αμρ ελ Ας πέτυχε να του δοθούν όλα τα βιβλία της πόλης. Έδειξε τόσο μεγάλη χαρά και επαίνεσε τόσο την αξία των παπύρων, ώστε ο Αμρ ζήτησε και την γνώμη του χαλίφη Ομάρ. «Αν περιέχουν αυτά τα χειρόγραφα ότι και το κοράνιο είναι περιττά. Αν περιέχουν πράγματα αντίθετα, τότε είναι επιζήμια» του απάντησε εκείνος. Διατάχθηκε λοιπόν, να ριχτούν στην πυρά ως καύσιμη ύλη για τα τετρακόσια λουτρά της πόλης.**

Πιστεύεται όμως ότι το τελειωτικό χτύπημα δόθηκε το 391 μ.Χ. από τους Βυζαντινούς και τους ντόπιους φανατικούς χριστιανούς. Ο αυτοκράτορας Θεοδόσιος Α΄, με διάταγμα που εξέδωσε εκείνη την χρονιά, διέταξε το κλείσιμο όλων των ειδωλολατρικών ναών. Η βιβλιοθήκη ήταν μέσα στο ευρύτερο συγκρότημα του ναού του Σέραπι. Ένας μανιασμένος όχλος φανατικών χριστιανών, παπάδων και καλογέρων, με επικεφαλής τον Πατριάρχη Αλεξανδρείας Θεόφιλο, πολιορκήσε το συγκρότημα του αρχαίου ναού και το κατέλαβε. Ο ναός, η βιβλιοθήκη, τα έργα τέχνης και ότι άλλο υπήρχε, κήκαν.

Τι απέγιναν τα χειρόγραφα, όσα τουλάχιστον επιβίωσαν από την καταστροφή; Άλλα στάλθηκαν στη Ρώμη, άλλα βρέθηκαν στην κατοχή μοναστηριών και κατόπιν στις βιβλιοθήκες του Βυζαντίου, οι οποίοι τα διέσωσαν και αντέγραψαν από πάπυρους σε περγαμηνές περίπου το 89%. Άλλα βρέθηκαν στην Πατριαρχική Βιβλιοθήκη του Καΐρου, άλλα τα έκρυψαν Άραβες λόγιοι για να τα γλυτώσουν από την καταστροφή, ενώ άλλα βρέθηκαν σε ιδιωτικές συλλογές. Μεγάλο όγκο των αρχαίων αυτών βιβλίων αναφέρεται ότι έχουν το Βατικανό, ο Λευκός Οίκος και το Άγιο Όρος.

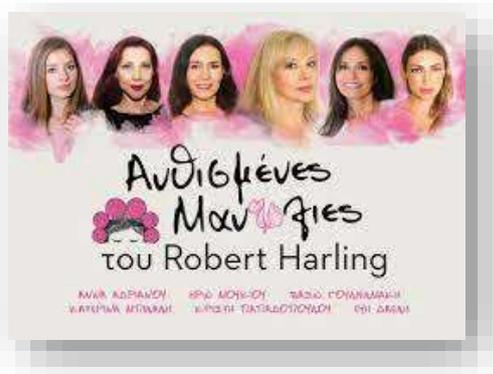
Έτσι, η Βιβλιοθήκη τράβηξε το δρόμο της ως το τέλος μέσα από τις σφοδρές κοινωνικές, θρησκευτικές και πολιτικές αντιθέσεις ενός κόσμου που διαρκώς άλλαζε μορφή. Το χειρότερο από όλα είναι ότι κανείς από τους εχθρούς της δεν στάθηκε δυνατό να εκτιμήσει την πραγματική αξία της. Οι χριστιανοί λόγιοι πολύ αργότερα κατάλαβαν τι έγινε και προσπάθησαν με κάθε τρόπο να διασώσουν τα λιγοστά ψήγματα που απέμειναν με μια μνημειώδη προσπάθεια αντιγραφής κειμένων στις μοναστικές βιβλιοθήκες, το ίδιο και οι Άραβες.

Βέβαια, κανείς δεν είναι σε θέση να καταγγείλει τον ένα και μοναδικό υπεύθυνο της καταστροφής της περίφημης βιβλιοθήκης της Αλεξάνδρειας. Ίσως επειδή τελικά, ο υπεύθυνος δεν ήταν μόνο ένας, αλλά η καταστροφή της έγινε σταδιακά και η **βιβλιοθήκη εξαφανίστηκε μετά από διαδοχικές καταστροφές.**

Επιμέλεια: Αθηνά Κανσουζίδου-Κανακούδη

Πίσω πάλι στα θέατρα!

**Μία εξαιρετική παράσταση
στο θέατρο Αμαλία
που προβάλλει
την γυναικεία αλληλεγγύη**

Οι «**Ανθισμένες μανόλιες**» είναι ένα βαθιά κοινωνικό έργο που αντιμετωπίζει δραστικά τη μοναξιά της σύγχρονης γυναίκας. ένα στέρεο έργο, καλογραμμένο, με εξαιρετικούς χαρακτήρες. Όλοι οι ρόλοι στο έργο είναι πρωταγωνιστικοί και κινούνται μέσα σε χρόνο οικειότητας και κλίμα καθημερινότητας, έτσι που το κομμωτήριο γίνεται μια μικρή και κλειστή κοινωνία.

Σε μια κωμόπολη του αμερικανικού Νότου, το κομμωτήριο έχει γίνει στέκι για έξι γυναίκες της διπλανής πόρτας. Εκεί μοιράζονται τις χαρές και λύπες τους, λένε τα μυστικά τους και ανταλλάσσουν συμβουλές. Όταν μία από αυτές παρουσιάζει κάποιο σοβαρό πρόβλημα υγείας, οι υπόλοιπες πέντε της συμπαρίστανται με τον πιο τρυφερό τρόπο. Το πρόβλημα της μιας γίνεται πρόβλημα και της άλλης και έτσι γίνεται η ένωση. Αναγνωρίζουν η μια το πρόβλημα της άλλης. Μια κωμική τραγωδία για την φιλία, την μητρότητα, την απώλεια, την οικογένεια και τον έρωτα, όλες οι γυναίκες θα βρουν κάτι από την δική τους ζωή. Το έργο θεωρείται από πολλούς ένα φεμινιστικό μανιφέστο, οι χαρακτήρες και οι διάλογοι μεταφέρουν μηνύματα, πέρα από οποιαδήποτε στενά κοινωνικά στερεότυπα.

Steel Magnolias – Η Ταινία

Η ομότιτλη ταινία (**Steel Magnolias**) σε σκηνοθεσία **Χέρμπερτ Ρος** και σενάριο του ίδιου του **θεατρικού συγγραφέα (Ρόμπερτ Χάρλινγκ)** με πρωταγωνίστριες τις: **Σάλι Φιλντ, Ντόλι Πάρτον, Σίρλεϊ ΜακΛέιν, Ντάριλ Χάνα, Ολυμπία Δουκάκη και Τζούλια Ρόμπερτς**. Κυκλοφόρησε στους κινηματογράφους στις **15 Νοεμβρίου 1989**. Είχε λάβει εξαιρετικές κριτικές και έγινε μεγάλη εισπρακτική επιτυχία με συνολικές εισπράξεις 95,9 εκατομμύρια δολάρια παγκοσμίως. Η **Τζούλια Ρόμπερτς** τότε είχε πάρει υποψηφιότητα για **Όσκαρ Β΄ Γυναικείου Ρόλου** και βραβεύτηκε με **Χρυσή Σφαίρα** για την ερμηνεία της.

Επιμέλεια: Στάσα Βακαλούδη

Καλλιτεχνήματα της φύσης στην παγωμένη Λίμνη της Καστοριάς...

Ευγενική Υπενθύμιση.....

Προς τα μέλη και φίλους μας!

Για εξόφληση συνδρομών του 2021 και του 2022 ή για δωρεές,
το IBAN του Συλλόγου στην Εθνική Τράπεζα Ελλάδος είναι:

GR6701102340000023448000523

Τηλεφωνικά: 2310-865189, Γραμματεία του Συλλόγου (πρωινές ώρες)

e-mail: laprheum@gmail.com